

PAVEN HAR NEDLAGT ARBEJDET

Af Asger Aamund, den 15. juni 2018

Siden Ayatollah Khomeini overtog magten i Iran i 1979 har islam haft jagttegn til at nedlægge jøder og kristne hele året overalt, hvor de kan findes. Også i Europa. Ifølge Ekstrabladet den 20/8-2017 opfordrer Barcelonas chef-rabbiner Meir Bar-Hen alle spanske jøder til at forlade landet, fordi "Spanien er blevet et epicenter for islamisk terror i Europa". Islamisk forfølgelse fik 25 000 jøder til at forlade Europa i 2015 (Kristeligt Dagblad 27/1-2016), og strømmen er fortsat de følgende år. I sin anmelderroste bog 'Not in God's Name' dokumenterer dr. Jonathan Sacks, hvordan den kristne tro og kultur er på vej mod udslettelse i de islamiske samfund: I Afghanistan blev den sidste kristne kirke brændt af i 2010. I Syrien er 450 000 kristne flygtet ud af landet. I Egypten lever fem millioner koptere i angst for liv og ejendom efter, at mere end 50 koptiske kirker blev bombet og brændt i 2013. I 2001 var der mere end 1.5 millioner kristne i Irak. I dag knap 400 000. I Sudan er omkring 1.5 millioner kristne blevet dræbt af islamiske militser siden 1984. Tager vi hele Mellemøsten, udgjorde den kristne befolkning 20 procent for hundrede år siden. I dag er tallet 4 procent.

Man kunne vel godt forvente, at Herrens Stridsmænd i de kristne samfund ville vende sig mod dette planlagte og gennemførte drab på kristen tro og kultur. Både den katolske og lutheranske kirke har dog ikke bare vendt den anden kind til, men også det døde øre. I Danmark har vore hændervidende og servile biskopper trukket sig bukkende tilbage fra prædikestolen, hvor imamer nu har mulighed for at prædike over koranen, der som bekendt nok handler om troen på Allah, men endnu mere om, hvad profeten Muhammed agter at gøre ved os vantro hunde, svin og aber. De kristne samfund er således ved at rådne op indefra.

Helt tilbage i oldkirken blev lederen af menigheden anerkendt som hyrden, der vogter sin hjord. Som der står i den udødelige Davids Salme 23 i Salmernes Bog: "Herren er min hyrde og mig skal intet fattes". Pastor betyder hyrde på latin, og det er således hyrdens opgave at lede de troende, hjorden hen til de grønne vange og det stille vand. Hyrden beskytter de værgeløse får og geder mod vilde dyr og sultne tyve. Hyrden forventes således at vise omsorg for sin hjord, men også modet til at forsvare den. Derfor er flokkens pastor udstyret med en solid hyrdestav og måske en stenslynge, som hyrden David brugte til at dræbe kæmpen Goliat.

Hyrdernes hyrde er paven i Rom, som op gennem tiderne traditionelt afbildes med en hyrdestav netop for at fremhæve hans ansvar for den kristne hjord og også hans autoritet over den. "Hvor mange divisioner har vel Paven?", spurgte Stalin retorisk for at understrege, at dominans over hjerter og sind ikke nødvendigvis behøver at hvile på militær magt. Men nu må det internationale samfund lide under den nuværende paves inderlige passivitet over for den accelererende islamiske forfølgelse af kristne. Pave Franciscus -der absolut ikke hedder Frans - er mest optaget af, hvad vi kan gøre for alle denne verdens fattige og nødstedte. Pave Franciscus er venligboernes pave, da han gerne ser, at vi i Europa åbner døre og arme for alle, der på flugt fra det ene eller det andet. "Du skal elske din næste som dig selv", står der i Bibelen, og for Franciscus er 'den næste' alle mennesker. Enhver fremmed er en ven og en bror, du endnu ikke har mødt. I kristen forstand er 'næsten' imidlertid den, der står dig nær. "Love Thy Neighbour", som der står i den engelske bibel. Vore nærmeste er således vores familie, dernæst venner, bekendte og kolleger, altså mennesker der udgør en del af vort fællesskab. For pave Franciscus bør hans 'næste' være den katolske menighed, dernæst det lutherske og det jødiske samfund.

Men hvad kan pave Franciscus egentlig gøre for at rette op på renomméet og blive en anstændig hyrdepave for den kristne verden? Han kunne for det første bruge sine to årlige globalt tv-transmitterede taler (urbi et orbi) til at rette en sønderlemmende kritik mod ayatollaherne i Teheran, salafist-styret i Saudi-Arabien, Tyrkiets præsident Erdogan og det allesteds nærværende Muslimske Broderskab, som er de fire drivende kræfter bag kristenforfølgelserne. Dernæst burde paven skrive et hyrdebrev til samtlige katolske biskopper og præster med pålæg om i alle kirker at påtale de islamiske mord og attentater på kristne. Endelig burde pave Franciscus mødes personligt med Vestens førende ledere og udskamme dem til at tage kampen op med de islamiske undertrykkere. Herefter ville Franciscus være en pave der ville blive dybt respekteret også af de lutheranske menigheder. Måske kunne han ved sit eksempel også inspirere den passive og skræmte danske præstestand, der indtil nu ikke har vist sig som hyrder, men som får.